

til Regeriet, indeholder formentlig et talende Vidnesbyrd om den Lillid, der næres til Foretagendets Rentabilitet.

Sluttelig skal man fremhæve, at ligesom Finanzministeriet har Grund til at antage, at det, uagtet Liden nu er saa stærkt fremrykket, dog vil være muligt, at Anlægene kunne fremmes saa hurtigt, at Regeriet vil være istand til i Begyndelsen af 1878 at modtage og behandle Høsten 1877—78, forudsat at det her i Forslag bragte Laan af Statskassen — der maa betragtes som den Forudsætning med hvilken det hele Foretagende vil staa eller falde — kan være sikret inden Udgangen af Februar 1876 som den allerførste Termin, saaledes maa der isølge GouVERNEMENTETS bestemte Erklæring lægges den allerførste Vægt paa, at Regeriet kan træde i Virksomhed i Begyndelsen af 1878 med Høsten 1877—78. Gertil indeholde ikke blot de fortrykte Forhold paa St. Croix en stærk Opfordring, idet Forarmelsen af GouVERNEMENTET erklæres for saa stor og almindelig, at en Udøttelse i og for sig vilde have de allerbetænkeligste Følger, men ogsaa Hensynet til de Kontrakter, der ere indgaaede med Planterne og som danne Grundlaget for Anlægets Virksomhed, idet disses Gyldighed er betinget af, at det paatænkte Aktieselskab er dannet inden den 1ste Mai 1876, en Tidsfrist som det dog vil være umuligt, selv blot tilnærmelsesvis at udtømme, fordi den Tid der da vilde leenes til Anlægget maatte blive aldeles utilstrækkelig.

Sluttelig findes til nærmere Oplysning om Forholdene paa St. Croix nedenfor trykt forskjellige statistiske Oplysninger, der slutte sig til de tidligere Rigsdagen i 1870 meddelte, ligesom man i Bilag 2 har gjenoptrykt et Udsnit af Bemærkningerne til Lovforslaget af 1874.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragrafer bemærkes derhos Følgende:

Til §§ 1 og 2.

I det iijor forelagte Lovforslag var Laanet betinget af, at mindst Halvdelen af Interessentkassens- eller Aktiekapitalen var tegnet paa St. Croix, ved hvilken Bestemmelse man havde til Hensigt at skaffe sig Sikkerhed for, at det paa Den nærede Ønske om Foretagendets Sværtsættelse var forbundet med en virkelig Lillid til dets Gjennemførlighed og Rentabilitet. At en saadan Lillid er tilstede hos det langt overveiende Flertal af Plantere, er allerede nu godtgjort ved de ovenomtalte Kontrakter angaaende Levering af Sulferrør; men paa den anden Side have de i Mellemtiden stedsfundne foreløbige Forhandlinger om Oprettelsen af en Kreditforening givet en overveiende Sandsynlighed for, at ikke Mangel paa Lillid, men Mangel paa materiel Evne vil gjøre det umuligt, at en saa betydelig Sum som 1,250,000 Kr. virkelig paa Den selv kan gjøres disponibel til Indskydelse i Foretagendet. Da det desuden for Statskassen som Øber af Laanet ikke har nogen væsentlig Interesse, i hvilket Forhold Kapitalen tilveiebringes paa Den

eller andetsteds fra, naar Lilliden til Foretagendet paa anden Maade er godtgjort, har man i nærværende Lovforslag udeladt hin Bestemmelse.

Som yderligere Betingelse for Laanet fastsatte det forrige Lovforslag, at der ved Anordning skulde af Kolonialkassen være garanteret 6 pCt. aarlig Rente af den til Anlægget anvendte Kapital, idet isvrigt den paagjældende Anordning, der fandtes aftrykt i Anmærkningerne til Lovforslaget, saaledes som den var vedtaget af Kolonialraadet, allerede under 21de December f. A. — altfaa forinden Lovforslagets Forelæggelse — var stadfæstet af Kongen (jfr. Tillæg til Lovtidende for 1874 Nr. 33 Side 69—70). Sin Betingelse er udeladt i nærværende Lovforslag, i hvilken Henseende man skal bemærke Følgende: Da den paagjældende Rentegaranti i Anordningen af 21de December 1874 er betinget af, at et Interessentskab er dannet inden Udgangen af 1875, og dette, som Forholdene have stillet sig, umuligt kan ske, vil der til Foretagendets Gjennemførelse ialtsald kræves en ny Bestemmelse ad Anordningsveien; men det findes da naturligt og rigtigst, at den eventuelle Lov om Laan af Statskassen fastsætter de Betingelser, hvorunder Laanet kan tilbydes, idet da disse Betingelser derefter maa tilveiebringes ad den efter Forholdene nødvendige Vej, forsaavidt Tilbudet om Laanet overhovedet modtages. Naar man saaledes ved Spørgsmaalet om, hvilke Betingelser, der rettest bør stilles, kan se bort fra Indholdet af Anordningen af 21de December 1874 som bestemmende, turde der formentlig være Grund til at foretrække de i nærværende Lovforslag anførte Betingelser fremfor dem, der indeholdes i det forrige. Hvilken Rente Kolonialkassen garanterer af selve Aktiekapitalen, eller om en saadan Rente overhovedet garanteres, maa være ligegyldigt for Statskassen som Laangiver, og derfor er Bestemmelsen herom udeladt i nærværende Lovforslag, medens Betingelsen af Kolonialkassens Garanti for selve Laanet her er formuleret noget anderledes end tidligere. — Man blev dengang, i Tilslutning til Anordningen af 21de December 1874, staaende ved den samme Garanti for Laanet som for den øvrige Kapital, nemlig af 6 pCt. aarlig — i 20 Aar at regne fra den Dag, da Fællesskuffertogierne træde i fuld Virksomhed; om selve Rentejoben for Laanet af Statskassen indeholdt Lovforslaget ingen Bestemmelse, men det fastsatte, at Laanet foruden at forrentes tillige skulde afdrages i Løbet af 20 Aar. Denne Afbetalingsfrist var fastsat under Hensyn til Barigheden af den nævnte anordningsmæssig tilfaste Garanti; men det vil ses, at desuagtet maatte Interessentskabets Forpligtelser som Laantager i to Henseender falde udenfor Kolonialkassens Garanti; dels vilde nemlig denne slet ikke omfatte Liden, som maatte hengaa inden Ruffertogierne kunde sættes i fuld Virksomhed, dels maatte der om end Rentejoben for Laanet satte saa lavt som paa nogen Maade rimeligt, kræves mere end 6